

зависи отъ смѣсване то въ него на различни вѣн-
кашны вещества; нѣ относительно то количество на
азотъ тѣ и кислородъ тѣ винагы си остава едно и
сѣщото. Явление фактически вѣрно, нѣ кое то ся из-
вършива вслѣдствие на съвѣсѣмъ незнайны за насъ законы.

И тѣй, кислородъ тѣ на ввретъ е дѣстатъченъ;
задача та е въ това, какъ да ся добие въ чистъ
видъ? Тая задача може да ны разрѣши само химията.

Това щѣше да бжде съвѣсѣмъ лесно, ако ный
можахме да отдѣлимъ азотъ тѣ отъ въздухъ тѣ. Сяка
празна боца, собственно да рѣчемъ, не е празна,
защо то въ неѣхъ ся намира въздухъ сир. четьри ча-
сты азотъ и една часть кислородъ. Ако да сѣще-
ствоваше такова вещество, кое то да е надарено съ
свойство то да поглѣща азотъ тѣ,— нѣ само единъ
азотъ— тогава стигаше само да хвърлимъ кѣсъ отъ
такова вещество въ боцѣ тѣ и послѣ да я затулимъ.
Подиръ няколко време, кога то щѣше то да поглѣне
сичкый тѣ азотъ, ный щѣхме да имаме въ боцѣ тѣ
чистъ кислородъ. Нѣ такова тѣло до сега не ся е
намѣрило и може бы никога неще ся изнамѣри. На-
противъ, сичкы извѣстны намъ вещества имѣтъ свой-
ство то по скоро да поглѣщѣтъ кислородъ, отъ кол-
ко то азотъ.

Ный видѣхме по горѣ, че вѣгленъ, сяра, фос-
форъ и желазо ся сѣдинявѣтъ съ кислородъ тѣ;
тѣй сѣщо и сичкы другы вещества, при извѣстны
обстоятельства, лесно ся сѣдинявѣтъ съ кислоро-
дъ тѣ, нѣ по мѣчно съ азотъ тѣ. Отъ сичко това я-
сно слѣдва, че е по лесно да ся добие чистъ азотъ,
отъ колко то чистъ кислородъ. А за да ся добие
чистъ кислородъ, треба да ся употреби искусствен-
но срѣдство. Ный ще направимъ ясно това съ слѣ-
дующий опытъ.

Има червенъ прахъ, кой то ся нарича *живачна*
оксиъ; той сѣстои отъ живакъ и кислородъ, сѣди-